

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον ἐπὶ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιού και Ι. Μ. Δαμιράκη, διευθύνοντες

ΕΚ ΡΩΜΗΣ

Ὑπὸ ἐπιφανῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λατινικοῦ κλήρου ἐκδίδεται ἡ Ρώμη περιοδικὸν, καλούμενον «Βησσαρίων», (Bessarione) σκοπὸν ἔχον, ὡς ὑποτίθεται, τὴν διαφώτισιν τοῦ καθολικοῦ κόσμου ἐπὶ διαφορῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ θεολογικῶν ζητημάτων. Ἀλλ' ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει αὐτοῦ τσαούτον δριμύς ἐδημοσιεύθη λίβελλος κατὰ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὥστε ἐάν δὲν ἦτο πρόδηλος ὁ σκοπός, ὃν ἐπιδιώκουσιν εἰ τὰ τοιαῦτα γράφοντες καὶ υἱοθετήσαντες, εὐλόγως θὰ ὑπέθετέ τις, ὅτι ἀπλῶς ἔσχον τὴν οἰκτρὰν φιλοδοξίαν νὰ ἐπαναφέρωσι καὶ συνεχίσωσι τὰ ὑπνώττοντα μίση τῶν παλαιῶν ἡμερῶν καὶ νὰ εὐρύνωσι τὸ μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν χάσμα.

Καὶ ὁ μὲν σκοπός, ὡς εἴπομεν ἤδη, εἶναι προφανής. Ἐξυβρίζοντες τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, προσπαθοῦσι νὰ γίνωσιν ἀρεστοὶ εἰς τοὺς Βουλγάρους, ὧν δὲν ἐντρέπονται νὰ δικαιολογῶσι τὰ ἐγκλήματα καὶ νὰ ἐξαίρωσι τὰς μισαιφονίας. Γινόμενοι δὲ ἀρεστοὶ εἰς τοὺς νέους τούτους σχισματικούς, ἐάν δὲν δυνηθῶσι μετ' αὐτῶν νὰ καταφέρωσι τὸ καίριον τραῦμα κατὰ τῆς ἐπὶ αἰῶνας τοξευομένης, ἀλλ' ἀτρώτου κυριαρχοῦ τῆς Ἀνα-ολῆς, Μεγάλης Ἐκκλησίας, θὰ δυνηθῶσι τοῦλάχιστον αὐτοὺς τούτους τοὺς ἐντίμους συμμάχους νὰ καταπνίξωσι διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ ἐναγκαλισμοῦ τῶν.

Ἡμεῖς, εἰθισμένοι νὰ μὴ ἐκστρατεύωμεν κατ' οὐδενός, ἀλλὰ ν' ἀμυνώμεθα μόνον, ἐν πάτῃ δὲ ὥρα, ἔστω καὶ κατὰ πάντων, οὐδόλως ἀποροῦμεν ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἀρωγῇ, οὐδ' ἐκπληττόμεθα ἐπὶ τῇ καθ' ἡμῶν ἐπιθέσει τῶν ἐν Ρώμῃ πολιτικοθεολόγων.

Εἴμεθα ὅμως περίεργοι νὰ ἴδωμεν πῶς οὗτοι θὰ χωρίσωσι τὰ ὅρια τῆς μελλούσης ἐπιρροῆς τῶν ἀπὸ τὰ τῶν πολιτικοφιλανθρώπων τοῦ προτεσταντισμοῦ, οἵτινες μάλιστα ἐπρόλαβον νὰ προσφέρωσι εἰς τοὺς Βουλγάρους, τ.ς ἐξίσου ἀφιλοκερδεῖς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Καὶ εἴμεθα ἐπίσης περίεργοι νὰ ἴδωμεν, μετὰ τὴν ζηλευτὴν ἀμιλλαν, ἣν ἀμφοτέροι θὰ ἀναπτίξωσιν, οὐχὶ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ληττῶν, οὐς βεβαίως βδελύσσονται, ἀλλὰ πρὸς ὑκονόμευσιν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους ἡμῶν—ἐάν θὰ ἐξακοντίσωσιν, εἴτε ἐξ Ἀγγλίας, εἴτε ἐκ Ρώμης, νέον τι πυροτέχνημα ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν ἀγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν.

Τὴν περιεργίαν δ' ἡμῶν ταύτην ὑποθέτομεν ὅτι δικαιολογοῦσι καὶ οἱ ἐν γνώσει τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου ἀδελφοὶ καθολικοί, ἰδίᾳ δὲ οἱ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς χώραις συμμεριζόμενοι τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν τύχας.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Γ'. Νηστειῶν

Μάρκ. (8, 34, 38, καὶ 9, 1)

Μείμενον ¹

Ἐῖπεν ὁ Κύριος. Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν ἀπορνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τὴ γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπος, ἐάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τὴ δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνηθῇ με, καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ ² δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων ³ τῶν ἀγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐλθῆναι ἐν δυνάμει.

Σημειώσεις

1) Ἰδε. ἔτος Β. 20 76ρίου ἀριθ. 28.2) Ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ.—τῇ δόξῃ τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Πατὴρ καὶ τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν κρίσιν. 3) Μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἀγίων.—διότι τὰ λειτουργικὰ ταῦτα πνεύματα θὰ ἐκτελέσωσι τὰς ἀποφάσεις τοῦ Σωτῆρος καὶ Κριτοῦς

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΗΘΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Ὑπάρχει θεός, καὶ ὁ ἄνθρωπος συνδέεται πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ καθήκοντος. Ὁ θεὸς θ' ἀπαιτῇ παρ' ἡμῶν ἡμέραν τινα λόγον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ἢ μὴ τοῦ καθήκοντος τούτου. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἠθικὴ εὐθύνη. Πλείστοι χριστιανοὶ δυστυχῶς ἔχουσιν ἐντελῶς ἀποβάλῃ τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς ἠθικῆς εὐθύνης. Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἠθικὴ αὕτη εὐθύνη ὑφίσταται καὶ ὑφίσταται πρὸς χαρὰν μὲν καὶ εὐτυχίαν τοῦ δικαίου, πρὸς λύπην δὲ καὶ δυστυχίαν τοῦ ἀδικήσαντος καὶ ἀσεβοῦς. Ὁ θεός, καὶ ὅταν ἀκόμη λησμονῇται, καὶ μάλιστα τότε ἀκριβῶς, παραμένει ὁ Κύριος, ὁ Παντεπόπτης, ὁ νομοθέτης. Ἡμέραν τινα θὰ εἶναι ὁ δικαστής, καὶ τότε ἡ συνείδησις ἡμῶν, ἥτις ἐντὸς ἡμῶν ὁμιλεῖ ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐάν δὲν κρίνῃται ἀξία προσοχῆς καὶ ἀκροάσεως, θὰ ἐγερθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ θεοῦ, κατήγορος ἡμῶν.

Πολλὰκις ἡ ἠθικὴ εὐθύνη ἀρκεῖται ἐντεῦθεν, ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου, βαρύνουσα ἡμᾶς. Ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι δημόσια σκάνδαλα παρακολουθοῦνται ὑπὸ αἰφνιδίας τιμωρίας. Πολλὰκις ἐπέρχονται καταστροφαὶ οἰκογενειῶν καὶ χωρῶν ὡς δικαία τιμωρία ἐνόχου ἀπιστίας. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἶναι ἐξαιρέσεις. Ἡ θεὰ Πρόνοια ἀφίνει συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον, ὡς ἔχει δημιουργηθῇ καὶ περιμένει συνηθέστατα τὸ τέλος τῆς ζωῆς, διὰ νὰ βραβεύσῃ αὐτοῦ τὴν καλὴν χρῆσιν

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΦΚΣΤ' ΤΗΣ 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1859 ΚΑΙ ΒΥΕΑ' ΤΗΣ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 20.500.000

ΔΙΗΡΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ 205.000 ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΔΡΑΧΜΩΝ 100 ΕΚΑΣΤΗΝ ΕΠΙ ΤΟΚΩ ΕΤΗΣΙΩ ΠΡΟΣ ΔΡ. 2 1/2 ΟΙΟ ΜΕΤΑ ΔΑΧΝΩΝ

ΣΥΝΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΛΗΤΕΩΝ ΔΑΧΝΩΝ ΔΡ. 10.925.000

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ 105.000 ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Τιμή εκδόσεως καθ' ὁμολογίαν δρ. 100.—

Χαρτόσημον " 0.50

Σύνολον δραχμαὶ » 100,50 καταβλητέα κατὰ δόσεις ὡς ἑξῆς:

Α'. δόσις δρ.	25,50	κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ἀπὸ 10 μέχρι 20 Μαρτίου 1904.
Β'. " "	25	ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου μέχρι τῆς 5ης Μαΐου 1904.
Γ'. " "	25	ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1904.
Δ'. " "	25	ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης Νοεμβρίου 1904.

δρ. 100,50

Οἱ προτιμώστες δύνανται νὰ καταβάλωσιν ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ἐπὶ ἐκπτώσει δρ. μιᾶς, ἢτοι 99 50/100.

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 20ης Μαρτίου 1904.

Ἐν Ἀθῆναις παρὰ τῇ ΕΘΝΙΚῃ ΤΡΑΠΕΖῃ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΗ LIMITED.

ΤΡΑΠΕΖΗ ΑΘΗΝΩΝ.

ΤΡΑΠΕΖΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ πᾶσι τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, τῆς ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ LIMITED καὶ τῶν ἐτέρων ἀνωτέρω Τραπεζῶν.

Κατὰ τὰς ἐν Ἀθῆναις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἐνεργουμένης ἐγγραφῆς γίνονται πληρωμαὶ δεκταὶ καὶ εἰς ἐπιταγὰς τραπεζικὰς ὀφείας ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς χρυσόν, τῆς τιμῆς κανονιζομένης κατὰ τὴν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν τιμὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Ἐγγραφαὶ γίνονται ἐπίσης δεκταὶ ἀπὸ σήμερον δι' αἰτήσεων ἢ δι' ἐπιστολῶν πρὸς τὸ ἐν Ἀθῆναις Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, συναποστελλομένου τοῦ ἀντίτιμου τῆς πρώτης δόσεως ἢ τοῦ ὅλου ἀντίτιμου τῶν ἐγγραφομένων ὁμολογίων.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀντίτιμου γίνεται διὰ τραπεζικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν.

Ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μόνον ἐπὶ καταβολῇ κατὰ τὴν ἐγγραφὴν δρ. 99,50 διὰ τὸ ὅλον τίμημα ἐκάστης ὁμολογίας δι' ἐπιστολῶν πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀθῆνας, συναποστελλομένης ἐπιταγῆς ὀφείας τραπεζικῆς ἢ ἐπὶ Λονδίνου, Παρισίων ἢ Βερολίνου εἰς χρυσόν. Τὰς τραπεζικὰ γραμμὰτα ἢ ἐπὶ Λονδίνου, Παρισίων ἢ Βερολίνου εἰς χρυσόν. Τὰς εἰς χρυσόν ἐπιταγὰς ἢ Ἐθνικῇ Τραπεζᾷ θέλει τρέψει εἰς τραπεζικὰ γραμμὰτα ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ συναλλάγματος τῆς ἡμέρας τῆς λήψεως, ἀποστελλομένου λογαριασμοῦ τῷ ἐγγραφομένῳ.

Κατὰ τὴν ἐγγραφὴν παραδοθήσονται τοῖς ἐγγραφομένοις προσωριναὶ ἀποδείξεις, συναλλαχθῆσόμεναι δι' ἀνώνυμων προσωρινῶν τίτλων κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς τελευταίας δόσεως, ὅτε θέλουν παραδοθῇ οἱ προσωρινοὶ τίτλοι ἐτελῶς ἐξωφλημένοι καὶ πρὸς τοὺς καταβαλόντας ὁλόκληρον τὸ τίμημα ἀπ' ἀρχῆς.

Οἱ ὁριστικοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι παραδοθήσονται τοῖς ὁμολογιούχοις κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς τελευταίας δόσεως ἐπὶ ἐπιστροφῇ τοῦ προσωρινοῦ ἀνώνυμου τίτλου. Κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς τῆς τελευταίας δόσεως παραδοθήσονται οἱ ὁριστικοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι καὶ πρὸς τοὺς καταβαλόντας ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὅλον τίμημα τῶν ὁμολογίων.

Εἰς τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐγγραφομένους ἀποστέλλονται αἱ ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς. Τοὺς προσωρινούς καὶ ὁριστικούς ἀνώνυμους τίτλους ὀφείλουν οὗτοι νὰ παραλάβωσιν ἐν Ἀθῆναις παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν δὲν προτιμῶσι νὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους τούτους πρὸς φύλαξιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν τίτλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ἀποστολῇ πρὸς αὐτοὺς τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως καταθέσεως.

Πρώτη Κλήρωσις μετὰ λαχνῶν τῇ 1 Ἰουνίου 1904

ταύτης δὲ καὶ τῶν ἐπομένων κληρώσεων τοῦ 1904 μετέχουσι καὶ οἱ προτιμήσαντες τὴν κατὰ δόσεις καταβολὴν τοῦ ἀντίτιμου, ἐὰν κατέβαλον πρὸ τῆς κληρώσεως πάσας τὰς πρὸ τῆς χρονολογίας τῆς κληρώσεως ληξιπροθέσμους δόσεις.

ΟΡΟΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Ἐν ὑπερῃμερίᾳ περὶ τὴν καταβολὴν μιᾶς, ἢ καὶ πλείονων δόσεων, οἱ ὁμολογιούχοι βαρύνονται διὰ τόκου ὑπερῃμερίας πρὸς 5 0/10 κατ' ἔτος.

Ἐὰν αἱ καθυστερούμεναι δόσεις δὲν καταβληθῶσι μετὰ τῶν ὀφειλομένων

τόκων ὑπερῃμερίας τὸ βραδύτερον, μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου 1905, ἡ ἐκδοὶς θέσει προσωρινὴ ἀπόδειξις ἢ ὁ ἐκδοθεὶς προσωρινὸς τίτλος δὲν μετέχουσιν κληρώσεων, καὶ ἀποβαίνουνσιν αὐτοδικαίως ἄκυροι, τὸν δὲ ὁριστικὸν τίτλον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δικαιοῦται ἄνευ εἰδοποιήσεως τινος τοῦ ὁμολογιούχου νὰ ἐκποιήσῃ διὰ δύο μεσιτῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁμολογιούχου, ἂψὺ δὲ πληρωθῇ αὕτη ἐκ τοῦ τιμήματος τὸ ὀφειλόμενον μέρος τοῦ ἀντίτιμου μετὰ τῶν τόκων διὰ συμφητισμοῦ ἐκ τοῦ ἐπιτευχθέντος τιμήματος, τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον καταθέτει παρ' ἐαυτῇ ἀτόκως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καθυστετήσαντος ἐπὶ προσαγωγῇ καὶ παραδόσει τῆς προσωρινῆς ἀποδείξεως ἢ τοῦ προσωρινοῦ τίτλου.

Οἱ παραδοθήσονται τοῖς ὁμολογιούχοις ὁριστικοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι θὰ φέρωσι προσηρῆμένα τὰ μέχρι ἐξωφλήσεως τοῦ δανείου ἐτήσια τοκομερίδια πρὸς δρ. 2 1/2 ἑκαστον, τοῦ τόκου ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν ἀρχομένου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1905.

Αἱ κληρούμεναι εἰς τὸ ἄρτιον ὁμολογίαι ἐξοφλοῦνται κατὰ τὴν λήξιν τοῦ πρώτου μετὰ τὴν κλήρωσιν τοκομεριδίου μετὰ τοῦ τοκομεριδίου τούτου. Ἡ πληρωμὴ τῶν λαχνῶν γίνεται τῶν μὲν κληρουμένων κατὰ τὴν Α'. ἐξαμηνίαν τῇ 30 Ἰουνίου, τῶν δὲ κληρουμένων κατὰ τὴν Β'. ἐξαμηνίαν τῇ 30 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Εἰς τὰς μετὰ λαχνοῦ κληρουμένας ὁμολογίας καταβάλλεται πρὸς ἐξόφλησιν μόνον ὁ λαχνός.

Ἡ πληρωμὴ τῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνοῦ ἐξοφλητέων ὁμολογιῶν γίνεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ τίτλου τῆς ὁμολογίας, φέροντος προσηρτημένα πάντα τὰ μεταγενεστέρως λήξεως τῆς ὀρισμένης διὰ τὴν πληρωμὴν ἡμέρας τοκομεριδίου. Τὰ ἐλλείποντα ἐκ τῶν νοκομεριδίων τούτων ἐκπίπτουνται ἐκ τοῦ πληρωτέου κεφαλαίου ἢ λαχνοῦ.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου γίνεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς.

Αἱ ἐκάστοτε κληρώσεις, ὧν μετέχουσιν ἀπ' ἀρχῆς αἱ 205.000 ὁμολογίαι, ἐνεργηθήσονται κατὰ τοὺς συνημμένους πίνακας.

Αἱ κληρώσεις γίνονται δημοσίᾳ ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ ἐν Ἀθῆναις Καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου, συμπαρασταμένου τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Οἱ κλήροι θέλουσι τοποθετηθῇ ἐντὸς κληρωτίδος πρὸ τῆς πρώτης κληρώσεως μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς, τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφεμένης Ἐπιτροπῆς.

Μετ' ὅ ἡ κληρωτίς κλείεται διὰ δύο κλειδῶν, ὧν τὴν μίαν φυλάττει ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν ἐτέραν ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος, καὶ σφραγίζεται διὰ τῶν σφραγίδων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ Βασ. Ἐπιτρόπου.

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἀνοίγεται ἡ κληρωτίς μόνον μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τοῦ ἀλυμάντου τῶν σφραγίδων ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς, σφραγίζομένη καὶ κλειομένη αὐτῇ μετὰ τὸ πέρας τῆς κληρώσεως.

Τὸ δάνειον ἐξοφληθήσεται ἐντὸς πεντήκοντα πέντε ἔτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ οἰκείου χρεωλυτικοῦ πίνακος, τῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἐξοφλουμένων ὁμολογιῶν κληρουμένων κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 1 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ἡ πρώτη κληρωσις ὁμολογιῶν εἰς τὸ ἄρτιον θέλει γίνῃ τῇ 1 Δεκεμβρίου 1904.

Ἐὰν ἐγγραφῶσιν ὁμολογίαι πλείονες τῶν ἐκδιδόμενων εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν 105.000, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπιφυλάσσει ἐαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς κατανομῆς, ἐνεργηθήσόμενης πρὸ τῆς προθεσμίας τῆς Β' δόσεως.

Ἡ καταβολὴ τῶν ἐπομένων τῇ πρώτῃ δόσεων καὶ ἡ παράδοσις τῶν προσωρινῶν καὶ τῶν ὁριστικῶν τίτλων γινήσεται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐγγραπέντος ἢ παρὰ τῷ ἐν Ἑλλάδι καταστήματι, ἐνθα ἐγένετο ἡ ἐγγραφή, ἢ παρὰ τῷ κεντρικῷ καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Κατὰ τὴν ἀντάλλαγὴν τῶν προσωρινῶν τίτλων πρὸς τοὺς ὁριστικούς ἢ Τράπεζα δύνανται ὅπως μὴ τήρησιν τὴν ταυτότητα τῶν ἀριθμῶν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14/27 Φεβρουαρίου 1904.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς,
(ὡς πίνακας ἐν Παραρτήματι) Σ. ΣΤΡΕΪΤ